

РЕШЕНИЕ

№ 467

гр. Варна, 08.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 3 СЪСТАВ, в публично заседание на втори април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Катя Г. Савова

при участието на секретаря П.а Ст. Стоянова
като разгледа докладваното от Катя Г. Савова Административно наказателно дело № 20243110200226 по описа за 2024 година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано е по жалба на М. Д. С. ЕГН: *****, с адрес: гр. Варна, ул. "Детелина" №1, ет.4, ап.18 срещу Наказателно постановление № 460а-25 от 20.12.2023 г., издадено от Началник на 05 РУ- ОД МВР-Варна, с което ѝ е наложено административно наказание: „глоба“ в размер на 2 000 (две хиляди) лева, на основание чл. 45, ал. 1 от Закона за закрила на детето (ЗЗДет.), за извършено нарушение на чл. 5б, ал. 3 от ЗЗДет.

В жалбата се оспорва наказателното постановление, като се сочи, че същото е незаконосъобразно, поради допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, несъответствие на изложените в него фактически и правни изводи с обективната действителност, неправилно приложение на материалния закон и несъответствие с целта на закона. Жалбоподателят моли, наказателното постановление да бъде отменено изцяло като представя своите доводи за това, като счита същото за издадено в нарушение на императивните разпоредби на чл. 53 от ЗАНН, а също така при неспазване изискванията на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН. Релевирани са доводи, че нарушението не е доказано.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява лично, но се представлява от упълномощен защитник, който поддържа жалбата. В хода на съдебните прения, моли същата да бъде уважена, а наказателното постановление бъде отменено, като необосновано, неправилно и незаконосъобразно. Поддържа, че е опорочена и нарушена процедурата по издаване на АУАН и НП. Счита, че процесното наказателно постановление е издадено при неспазване на императивни норми на ЗАНН, поради което наказателно постановление не е следвало да бъде издаван. Претендира адвокатски разноски.

Представителят на въззиваемата страна в представени писмени бележки преди съдебно заседание пледира за неоснователност на депозираната жалба и моли обжалваното наказателно постановление да бъде потвърдено изцяло като правилно и законосъобразно. Отбелязва, че наказателното постановление е издадено при спазване на изискванията на чл. 57, ал. 1 от ЗАНН и съдържа всички реквизити, при спазени административно производствени правила. Намира наложеното наказание за съобразено с целта на административното наказание. Претендира юрисконсултско възнаграждение в полза на ОД на МВР-Варна.

От събраните по делото писмени доказателства, преценени поотделно и взети в тяхната съвкупност, съдът прие за установено следното от фактическа страна:

На 20.07.2023 г. П. И. Кънев, на длъжност "полицейски инспектор" в 05 РУ при ОД на МВР-Варна, съставил акт за установяване на административно нарушение № 460а-25 Сер. АД, бл. № 086845, в който деянието на нарушителя било квалифицирано като нарушение по чл.54, т.1 от Закона за здравето за това, че на 20.07.2023 г. около 18: 20 часа, в гр.Варна, к.к.“Златни пясъци“ в супермаркет „Нектар“, стопанисван от „М.с Маркет“ ООД, ЕИК: 201431308 лицето М. Д. С., в качеството си на като управител, извършила продажба на алкохолни напитки- 1 бр. бутилка от 1л черен ром, марка „Savoу“ на непълнолетното лице-JAKUB MACIEJ DADEJ- гражданин на Полша, роден на 12.08.2005г. в Р.Полша.

Актът за установяване на административно нарушение е съставен в присъствието на жалбоподателя и ѝ е връчен на същата дата.

В срока по чл. 44 от ЗАНН жалбоподателят М. С. е подала писмени

възражения против съставения й акт за установяване на административно нарушение, които административно наказващият орган, счел за неоснователни.

Въз основа на АУАН № 460а-25 Сер. АД, бл. № 086845 е издадено и процесното наказателно постановление № 460а-25 от 20.12.2023 г., от Началник в 05 РУ при ОД на МВР-Варна, с което на М. Д. С. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 2 000 (две хиляди) лева, на основание чл. 45, ал. 1 от Закона за закрила на детето (ЗЗДет.), за извършено нарушение на чл. 5б, ал. 3 от ЗЗДет.

Установената фактическа обстановка се доказва от събраните в хода на производството гласни доказателства - показанията на свидетелите П. И. К.- актосъставител, Н. Д. С. и Х. Г. Т.- свидетел на нарушението, както и писмените доказателства приложени към административнонаказателната преписка.

Съдът кредитира с доверие показанията на свидетелите П. И. К.- актосъставител, Н. Д. С. и Х. Г. Т.- свидетел на нарушението, доколкото същите възпроизвеждат обстоятелства, свързани с участието им при съставянето на акта и за извършената проверка.

Въз основа на така установеното от фактическа страна съдът, намира от правна страна следното:

Жалбата се явява процесуално допустима- подадена е от процесуално легитимирано лице, в рамките на срока за обжалване по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН, и е насочена срещу обжалваем (подлежащ на съдебен контрол) административнонаказателен акт.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Като инстанция по същество, в производството по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН, районният съд осъществява цялостна проверка относно правилното приложение на материалния и процесуалния закон, независимо от основанията, посочени в жалбата.

Административнонаказателното производство е образувано със съставянето на АУАН № 460а-25 Сер. АД, бл. № 086845, съставен в сроковете на чл. 34, ал. 1 от ЗАНН. Обжалваното наказателно постановление също е съставено в срока на чл. 34, ал. 3 от ЗАНН.

Актът за установяване на административно нарушение е съставен в кръга на компетенциите на актосъставителя П. И. К., на длъжност "полицейски инспектор" в 05 РУ при ОД на МВР-Варна, съгласно чл. 46, ал. 1 от ЗЗДет.

Актът за установяване на административно нарушение е съставен в нарушение на 40, ал. 1 от ЗАНН, доколкото свидетелят по акта е само на съставянето му. Не се изясни по какъв начин и въз основа на какви доказателства, произтичащи от какви документи или други доказателствени източници е съставен акта. В случая актът е следвало да се състави по реда на чл. 40, ал. 3 от ЗАНН при присъствие на двама свидетели, като по този начин е нарушено изискването за публичност при съставянето му. Изложеното нарушение на административно производствените правила е съществено и представлява основание за отмяната на наказателното постановление.

Съдът намира съществени нарушения на административно производствените правила и при издаването на наказателното постановление. На първо място, съдът счита, че процесното НП е издадено от некомпетентен орган. Съгласно разпоредбата на чл. 46, ал. 1 от ЗЗДет, в редакцията ѝ от ЗИД, ДВ, бр. 99 от 2020 г., приложима към момента на издаване на наказателното постановление, нарушенията по чл. 45, ал. 1 - 4 ЗЗДет. се установяват с акт от полицейските органи, а наказателното постановление се издава от Директора на Областната дирекция на Министерството на вътрешните работи или от оправомощено от него длъжностно лице. В наказателното постановление е посочено, че наказващият орган е „Началник на 05 РУ при ОД на МВР-Варна“. В предоставените от административнонаказващия орган доказателства, не бе установена заповед, от която да е видно материалната компетентност да е била делегирана. Съдът приема, че атакуваното НП е издадено от некомпетентен орган, доколкото "ВПД началник в 04 РУ СДВР" не е оправомощен от директора на СДВР да издаде същото. Предвид издаване на НП от материално некомпетентен орган е допуснато съществено процесуално нарушение, което обуславя отмяната му само на това основание.

Друг порок установен в издаденото наказателно постановление е в диспозитива на нарушението и по конкретно в цифровата квалификация на извършеното нарушение. Налице е несъответствие между АУАН, където е

посочена като нарушена разпоредбата на чл.54, т.1 от Закона за здравето и НП в което е посочена като нарушена разпоредбата на чл.5б, ал.1 от Закона за закрила на детето, което само по себе си представлява съществено порок на документа.

Грешното вписване на квалификацията не може да бъде saniрано с други писмени или гласни доказателства. Допуснато е съществено процесуално нарушение, довело до ограничаване правото на защита, доколкото квалификацията на нарушението е от значение за преценка и на неговата законосъобразност, вкл. преценка на нормативната уредба, приложима към него.

Настоящия съдебен състав намира, че е допуснато и нарушение на материалния закон, свързано с неправилно определяне на субекта на нарушението. Посочено е, че М. Д. С., в качеството си на като управител в супермаркет „Нектар“, стопанисван от „М.с Маркет“ ООД, ЕИК: 201431308 гр.Варна, к.к.“Златни пясъци“, извършила продажба на алкохолни напитки- 1 бр. бутилка от 1л черен ром, марка „Savoy“ на непълнолетното лице-JAKUB MACIEJ DADEJ- гражданин на Полша, роден на 12.08.2005г. в Р.Полша.

В административнонаказателната преписка няма приложени никакви доказателства по отношение на това, дали точно наказаното лице е следвало да следи за продажбата на предлаганите в магазина алкохолни напитки. Няма приложена длъжностна характеристика на санкционираното лице като управител в супермаркет „Нектар“, стопанисван от „М.с Маркет“ ООД, ЕИК: 201431308 гр.Варна, к.к.“Златни пясъци“, относно това какви точно задължения има в обекта. При това положение съдът приема, че отговорността е следвало да бъде ангажирана за ЮЛ- „М.с Маркет“ ООД, ЕИК: 201431308, а не за физическото лице М. Д. С.. Неправилното определяне на субекта на нарушението опорочава проведения от административнонаказващия орган административнонаказателен процес, още към момента на съставяне на акта, като порокът неизбежно е повторен и в издаденото наказателно постановление. Поради тази причина /липса на доказателства- длъжностна характеристика/ е най-малкото неправилно да се приема, че административнонаказателна отговорност следва да носи наказаното лице, а не например ЮЛ стопанисващо супермаркет „Нектар“, находящ се гр.Варна, к.к.“Златни пясъци“, поради което се касае за

неотстранимо нарушение на материалния закон, водещо до незаконосъобразност и отмяна на наказателното постановление.

Ето защо, предвид допуснатите съществени нарушения на материалния и процесуалния закон, посочени по-горе в мотивите, без да обсъжда въпросите по същество за доказаност на административното нарушение и виновността на нарушителя, настоящия съдебен състав приема, че атакуваното наказателно постановление се явява незаконосъобразно, издадено в противоречие със закона при съществени нарушения на материалния закон и процесуалните правила и като такова следва да бъде отменено.

Предвид изхода на делото и съобразно разпоредбата на чл. 63д, ал. 1 жалбоподателя има право на разноски, в каквато насока е направено и изрично искане в хода на съдебното производство. В кориците на делото е приложен договор за правна защита и съдействие, от съдържанието на който е видно, че М. Д. С. е заплатил на адв. Илонка К.а сумата от 250 лева, представляваща адвокатско възнаграждение за процесуалното представителство по делото. С оглед на изложеното, съдът счита, че ОД на МВР-Варна следва да бъде осъдено да заплати на М. Д. С. сумата от 250 лева, представлява направени разноски за адвокатско възнаграждение по делото. Съдът намира за неоснователно релевираното възражение за прекомерност на заплатения адвокатски хонорар, доколкото последният не надвишава минималния размер, предвиден в разпоредбите на чл. 18, ал. 2, вр. чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

При този изход на делото претенцията на въззиваемата страна за присъждане на юрисконсултско възнаграждение се явява неоснователно.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т. 1, във вр. с ал. 3, т. 2 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 460а-25 от 20.12.2023 г., издадено от Началник на 05 РУ- ОД МВР-Варна, с което на М. Д. С. ЕГН:

*****, с адрес: гр.Варна, ул.“Детелина“ №1, ет.4, ап.18 е наложено административно наказание: „глоба“ в размер на 2 000 (две хиляди) лева, на основание чл. 45, ал. 1 от Закона за закрила на детето (ЗЗДет.), за извършено нарушение на чл. 5б, ал. 3 от ЗЗДет.

ОСЪЖДА ОД на МВР-Варна да заплати на М. Д. С. ЕГН: *****, с адрес: гр.Варна, ул.“Детелина“ №1, ет.4, ап.18 сумата от 250 (двеста и петдесет) лева, представляваща адвокатско възнаграждение за процесуално представителство по настоящото дело.

ОТХВЪРЛЯ искането за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в полза на ОД на МВР-Варна.

Решението подлежи на касационно обжалване, чрез Варненски районен съд, пред Административен съд - Варна на основанията, предвидени в НПК и по реда на Глава XII от АПК, в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Районен съд – Варна: _____